

[Lis Noer Holmberg]

cobsen, i forbindelse med det, der ligger fra udvalget om, hvorvidt det er rigtigt, at den enkelte praktiserende læge skal henvise. Det vil unægtelig blive sådan, at de praktiserende læger, der ikke har sympati for kiropraktorer – og det er der faktisk nogen læger der ikke har – vil afslå. De vil sige nej til forældrene, de vil afvise, og de vil undlade at henvise til kiropraktorer; så jeg tror altså nok, at det her er noget, vi måske skal kigge lidt nærmere på.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi støtter lovforslaget, og vi støtter også det ændringsforslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, og som er tiltrådt af et flertal af udvalget vedrørende det forebyggende arbejde.

Men vi vil under ingen omstændigheder støtte det forslag, som fru Kirsten Jacobsen har fremsat. Jeg synes, det er meget betænkeligt, at Folketingets mere eller mindre tilfældige flertal nu tiltager sig en sundhedsfaglig ekspertise, som alene bør være Sundhedsstyrelsens. Jeg synes, det er dybt betænkeligt, og dette lovforslag er ikke det eneste, hvor denne tendens kommer til udtryk.

Samtidig med at vi indstiller lovforslaget til vedtagelse, vil jeg også gerne sige, at vi ikke dermed tager stilling til, om uddannelsen af kiropraktorer skal ligge i Danmark, og i givet fald hvor den skal ligge. Det må bero på et nærmere udredningsarbejde. Det er altså alene autorisationsspørgsmålet vedrørende kiropraktorer, vi tager stilling til her.

Vi kan heller ikke tilslutte os det, der står i flertallets betænkingsbidrag om, at kiropraktorer må behandle børn under 1 år, når barnets læge har erklæret, at barnet ikke har sygdomme osv. Vi mener fortsat, det skal være Sundhedsstyrelsen, der har den lægefaglige ekspertise her i landet. Det kan aldrig være en tilfældig – undskyld udtrykket – samling folketingsmedlemmer med uddannelser, der er helt helt forskellige fra den lægefaglige.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg fatter ikke, hvad der pludselig skulle være uansvarligt. I alle de år, kiropraktorerne har kørt uden autorisation, har forældre kunnet søge kiropraktor uden om egen læge. Der har ik-

ke været noget uansvarligt i det, og der er utrolig mange småbørn, der er blevet hjulpet. Så fatter jeg altså ikke, at det pludselig bliver uansvarligt, fordi der nu bliver lovgivet om det.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der bringer mig herop, er fru Elisabeth Arnolds bemærkninger om, at sådan et tilfældigt flertal skal tage sig af sundhedspolitiske spørgsmål, og at man ikke kan bruge ekspertisen, som vi har som folketingsmedlemmer. Jeg mener, det er en grov nedvurdering af parlamentet, at når det drejer sig om det sundhedspolitiske, er det et tilfældigt flertal, der vedtager et eller andet.

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om det også gælder på andre områder, for det må jo gælde på alle områder det her; det kan vel ikke kun være sundhedspolitiske spørgsmål, vi ikke må tage stilling til som folketingsmedlemmer. Vi er altså sat til det samme, fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne bede fru Lis Noer Holmberg og hr. Køpke Christensen bemærke, at jeg udtrykkeligt sagde sundhedsfaglige spørgsmål og ikke sundhedspolitiske spørgsmål. Det er ikke blot dette Tings ret, men også dette Tings pligt at tage hensyn til sundhedspolitiske spørgsmål, men sundhedsfaglige spørgsmål er så sandelig Sundhedsstyrelsens opgave, og det skal det fortsat være.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Så er jeg da nødt til at spørge fru Elisabeth Arnold, om fru Elisabeth Arnold dermed mener, at Sundhedsstyrelsen i al den tid, hvor der ikke har skullet være lægehenvielse, har været nødt til at handle i strid med det, der var sundhedsfagligt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil på ingen måde hvidvaske Sundhedsstyrelsen og tro, at den aldrig nogen sinde tager politiske eller fagpolitiske – lægepolitiske –